

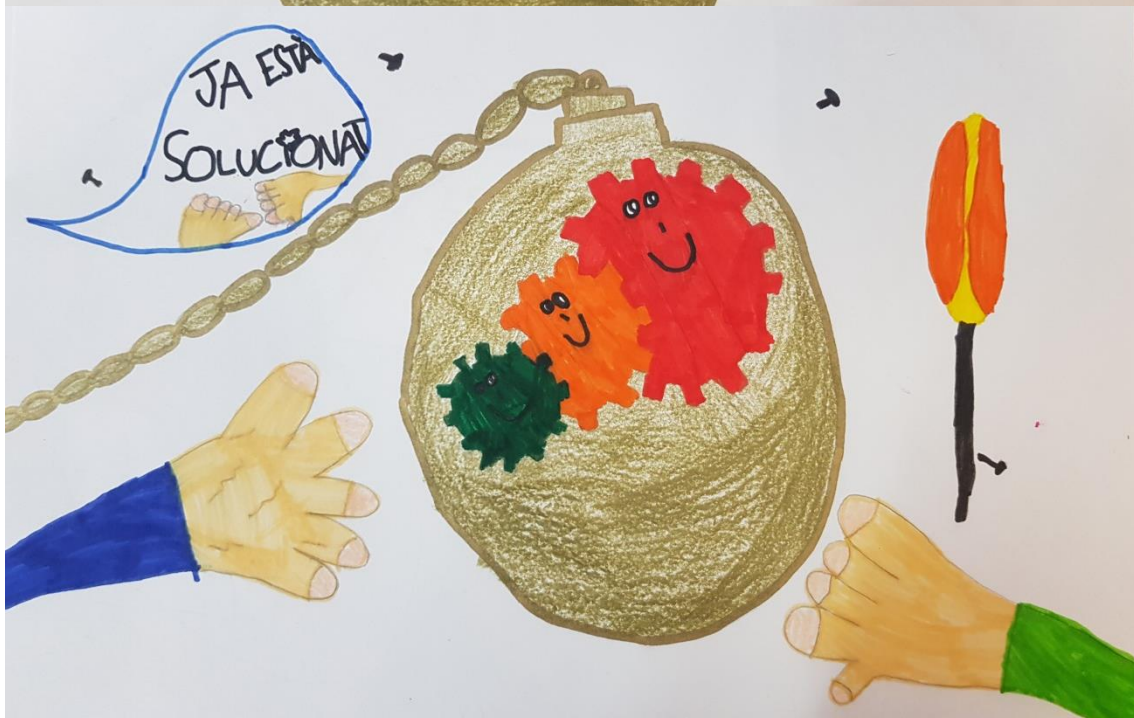
EL RELLOTGE MÀGIC

Vet aquí una vegada, hi havia un avi que vivia en un petit poble a la vora del campanar. A ell li agradava molt sentir les campanes i com que estava acostumat saber l'hora en tot moment, sempre portava un rellotge de butxaca a sobre quan sortia de casa. Aquest rellotge no era un qualsevol, era especial, màgic, li havia regalat el seu besavi quan era petit i parlava quan deia les hores. Era rodó i daurat, sempre el duia ben brillant i li penjava una cadena ben llarga.

Amb els anys, va decidir seguir la tradició familiar i regalar-li el rellotge al seu net Adrià. Al nen li va fer molta il·lusió perquè sabia que el seu avi li tenia una estima especial a aquest rellotge. L'Adrià, com el seu avi, sempre el portava a sobre i l'ensenyava tot orgullós als seus amics.

Un bon dia quan estava tornant caminant de l'escola va començar a sentir veus que no sabia d'on venien. Primer va mirar a una banda i a l'altre del carrer, però no hi havia ningú i de cop hi volta es va adonar que les veus venien de la seva butxaca! Va treure el rellotge i es va adonar que no li deia les hores, sinó que hi havia algú dins que estava discutint. Aleshores va decidir tornar ràpid a casa, agafar un tornavís i començar a descargolar els cargols per veure així què succeïa a l'interior. La seva sorpresa va ser veure que els engranatges que feien moure les agulles del rellotge estaven enfadats entre ells. L'Adrià preocupat perquè el seu rellotge no funcionava, va preguntar-los que els hi passava i l'engranatge gran va dir que estava enfadat amb el petit perquè aquest feia més voltes que ell i s'avorria i el petit estava enfadat perquè ja estava cansat de treballar més que el gran. Llavors l'Adrià va tenir una idea, va parlar amb ells dient-los que els necessitava als dos per saber les hores, ja que l'engranatge gran feia més força i és l'agulla de les hores i el petit fa més voltes perquè és l'agulla dels minuts. Aleshores va decidir posar al mig un engranatge mitjà perquè els ajudés en la seva feina i així no

s'enfadessin. D'aquesta manera el rellotge va passar a tenir també agulla dels segons i mai més van tornar a discutir.

Procediment en l'elaboració del conte i treball a l'aula.

Abans de començar a escriure el conte, entre tots vam comentar què ens semblava la paraula ciència i a què creiem que feia referència. Els alumnes de seguida ho van lligar amb els treballs d'investigació que realitzem a l'escola, on elaboren carpetes d'aprenentatge referents a aspectes científics de caire vivencial, exposant hipòtesis i després realitzant una comprovació i les corresponents conclusions. Així doncs, se'ls va exposar que havíem de realitzar un conte científic i vam fer una pluja d'idees a la pissarra sobre quins temes podíem tractar. Després vam visualitzar el conte de la pedra..... i un cop recordades les parts que havia de tenir un conte i el fet que ens havia d'explicar alguna cosa científica, vam fer votacions. Els dos temes més votats van ser l'aigua i la joguina, dos dels treballs d'investigació que hem realitzat. Aleshores vam fer una pluja d'idees de situacions que podien succeir en els dos contes i es va tornar a realitzar una altre votació. Com que el tema de les joguines i els engranatges és l'últim que vam acabar va ser el que més idees tenien i ens vam decidir per aquest. Aleshores conjuntament vam escriure el conte a la PDI, on tots aportaven idees oralment i les intentàvem estructurar.

M'agradaria especificar que en aquest treball d'investigació de la joguina, els alumnes es plantejaven la pregunta: *Què succeeix a dins d'una joguina quan la poses en funcionament?* Per aquest motiu han hagut de desmuntar joguines, entendre la seqüència d'engranatges...

